

Η Ευρωπαϊκή Επιτροπή δεν είναι σε θέση να σχολιάσει τις ευκαιρίες που διατίθενται για απασχόληση σε ατομικές περιπτώσεις.

(¹) Άρθρο 119 της συνθήκης ΕΚ, οδηγία 79/7/ΕΟΚ (ΕΕ L 6 της 10.1.1979) και οδηγία 86/378/ΕΟΚ (ΕΕ L 225 της 12.8.1986) η οποία τροποποιήθηκε από την οδηγία 96/97/ΕΚ (ΕΕ L 46 της 17.2.1997).

(²) Κανονισμός (ΕΟΚ) 1408/71, ενημερωμένος από τον κανονισμό (ΕΚ) 118/97 (ΕΕ L 28 της 30.1.1997).

(1999/C 207/082)

ΓΡΑΠΤΗ ΕΡΩΤΗΣΗ E-3412/98
υποβολή: Roberta Angelilli (NI) προς την Επιτροπή
(17 Νοεμβρίου 1998)

Θέμα: Οικισμός στη Μπουφαλότα

Το δημοτικό συμβούλιο της Ρώμης ενέκρινε ένα μεγάλο οικισμό στην περιοχή της Μπουφαλότας όπου προβλέπεται να ανεγερθούν κτήρια και εμπορικά κέντρα για τα οποία θα απαιτηθούν 2.000.000 m² τοιμέτου, σε μια πυκνοκατοικημένη περιοχή όπου η αναλογία πράσινου ανά κάτοικο είναι η χαμηλότερη στην πόλη και οι συνθήκες διαβίωσης είναι ιδιαίτερα δύσκολες.

Καθώς η κατασκευή ενός μεγάλου εμπορικού κέντρου θα επιφέρει μεγάλη αναστάτωση στην ισορροπία της οικονομίας της περιοχής εις βάρος των μικρών και μεσαίων εμπορικών καταστημάτων και δεδομένης της ύπαρξης διαφόρων χώρων αρχαιολογικού ενδιαφέροντος, συμφωνεί η Επιτροπή ότι ο εν λόγω οικισμός παραβαίνει:

1. την οδηγία 85/337/ΕΟΚ (¹) σύμφωνα με την οποία απαιτείται να διεξάγεται αξιολόγηση του περιβαλλοντικού αντίκτυπου και να ζητείται η γνώμη των πολιτών;
2. τις δηλώσεις της ΕΕ σχετικά με την προστασία των αρχαιολογικών χώρων, και συγκεκριμένα το Παράρτημα 3 της οδηγίας 97/11/ΕΟΚ (²);
3. τις απαιτήσεις για αποδεκτές συνθήκες διαβίωσης σε μια περιοχή που είναι ήδη πυκνοκατοικημένη και θα πυκνοκατοικηθεί ακόμα περισσότερο;

(¹) ΕΕ L 175 της 5.7.1985, σελ. 40.

(²) ΕΕ L 73 της 14.3.1997, σελ. 5.

Απάντηση της κας Bjerregaard εξ ονόματος της Επιτροπής

(25 Ιανουαρίου 1999)

Κατά τη γνώμη της Επιτροπής, με βάση τις πληροφορίες που υπέβαλε το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου, δεν είναι δυνατό να εξαχθεί το συμπέρασμα ότι οι εργασίες στις οποίες αναφέρεται μπορούν να θεωρηθούν ως καλυπτόμενες από την οδηγία 85/337/ΕΟΚ.

Στο σημείο 10 (β) του παραρτήματος II περιλαμβάνονται οι εργασίες πολεοδομίας. Στην παράγραφο 2 του άρθρου 4 αναφέρεται ότι σχέδια τα οποία υπάγονται στο παράρτημα II, υποβάλλονται σε εκτίμηση περιβαλλοντικών επιπτώσεων (ΕΠΕ) όταν τα κράτη μέλη κρίνουν ότι το απαιτούν τα χαρακτηριστικά τους και ότι, προς το σκοπό αυτό, τα κράτη μέλη μπορούν να καθορίζουν τα κριτήρια ή τα κατώφλια που πρέπει να επιλεγούν προκειμένου να μπορεί να καθοριστεί ποιά από τα σχέδια που υπάγονται στις κατηγορίες που απαριθμούνται στο παράρτημα II πρέπει να υποβληθούν σε εκτίμηση σύμφωνα με τα άρθρα 5 έως 10. Η Ιταλία εξέδωσε στις 12 Απριλίου 1996, προεδρικό διάταγμα (D.P.R. Atto di indirizzo e coordinamento concernente disposizioni in materia di valutazione di impatto ambientale) το οποίο, σύμφωνα με την παράγραφο 2 του άρθρου 4, θεσπίζει κριτήρια και κατώφλια για τις κατηγορίες έργων που απαριθμούνται στο παράρτημα II. Οι εργασίες πολεοδομίας απαριθμούνται στο σημείο 7 (β) του παραρτήματος Β του εν λόγω διατάγματος.

Με βάση τις πληροφορίες που υπέβαλε το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου, δεν είναι δυνατόν να ελεγχθεί εάν θα μπορούσε να θεωρηθεί ότι το αναφερθέν έργο καλύπτεται από το σημείο 10 (β) του παραρτήματος II της οδηγίας όπως ορίζεται από το σημείο 7 (β) του παραρτήματος Β του ιταλικού διατάγματος.

1. Επομένως, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να αξιολογήσει εάν το αναφερθέν έργο θα μπορούσε να θεωρηθεί ως πιθανή παράβαση της οδηγίας 85/337/ΕΟΚ. Όσον αφορά τις δημόσιες διαβουλεύσεις, εάν το έργο δεν καλύπτεται από την οδηγία, δεν είναι δυνατόν να υπάρχει οποιαδήποτε πιθανή παράβαση της υποχρέωσης για διεξαγωγή δημόσιων διαβουλεύσεων. Ωστόσο, το Αξιότιμο Μέλος του Κοινοβουλίου δεν αναφέρει οποιαδήποτε έλλειψη διαβουλεύσεων με το κοινό. Συνεπώς, σε κάθε περίπτωση, η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να εκτιμήσει οποιαδήποτε πιθανή παράβαση του κανόνα που καθιερώνει την υποχρέωση για διεξαγωγή δημόσιων διαβουλεύσεων για τα έργα που καλύπτονται από την οδηγία.

2. Τα κράτη μέλη οφείλουν να εφαρμόσουν την οδηγία 97/11/ΕΚ μέχρι τις 14 Μαρτίου 1999.

3. Η Επιτροπή δεν είναι σε θέση να προσδιορίσει ποια διάταξη του κοινοτικού δικαίου διακυβεύεται στη συγκεκριμένη περίπτωση.